U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **Mgr. M. M.**, proti žalovanému: **Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost**, se sídlem Sokolovská 217/42, Praha 9, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2016, č. j. PP/97/2016, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 200/2016, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu

[1] Návrhem ze dne 21. 12. 2017, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 3. 1. 2018, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhal určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“). Po zdejším soudu se navrhovatel domáhal toho, aby Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) byla určena lhůta k vydání rozhodnutí o žalobě vedené pod sp. zn. 5 A 200/2016.

[2] Navrhovatel uvedl, že řízení před městským soudem bylo zahájeno žalobou podanou dne 11. 11. 2016. Řízení tak trvá 1 rok a 40 dní. Posledním úkonem soudu ve věci bylo zaslání vyjádření žalovaného a od té doby městský soud ve věci neučinil žádný úkon směřující k vydání rozhodnutí o žalobě. Jelikož lze o věci rozhodnout bez nařízení jednání a nejde o složitou věc, navrhovatel má za to, že délka řízení před městským soudem je nepřiměřená.

[3] Městský soud ve svém vyjádření k návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu uvedl, že věc je připravena k rozhodnutí. Městský soud však projednává a rozhoduje věci v pořadí, v jakém mu došly, jak určuje § 56 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Navrhovatelova věc nespadá do okruhu věcí, které se projednávají přednostně. Navrhovatel ani o

přednostní projednání věci nepožádal a dle městského soudu ani neozřejmil žádný důvod pro její přednostní projednání.

II. Podstatný obsah spisu městského soudu

[4] Dne 14. 11. 2016 městský soud obdržel žalobu, kterou navrhovatel napadl rozhodnutí představenstva žalovaného ze dne 13. 9. 2016, č. j. PP/97/2016, a rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2016, č. j. 2016/80/900200. Posledně uvedeným rozhodnutím byla odmítnuta jeho žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Žádost o informace směřovala ke sdělení, zda dvě konkrétně určené osoby jsou u Dopravního podniku hl. m. Prahy v pracovněprávním poměru. Pokud ano, v jakém druhu pracovněprávního vztahu a jakou práci vykonávají. Dále navrhovatel požadoval sdělit důvod, došlo-li ke skončení tohoto pracovního poměru. Žádost o informace též směřovala k poskytnutí informace, zda byly na dané osoby podány za trvání pracovněprávního vztahu u Dopravního podniku hl. m. Prahy stížnosti a kolik těchto stížností bylo, případně zda byla některá z nich uznána jako oprávněná, a pokud ano, jaká nápravná opatření Dopravní podnik hl. m. Prahy přijal.

[5] Jelikož za žalobu nebyl zaplacen soudní poplatek, městský soud vyzval usnesením ze dne 1. 12. 2016, č. j. 5 A 200/2016 - 13, navrhovatele k jeho zaplacení. Dne 6. 12. 2016 navrhovatel soudní poplatek za žalobu uhradil. Následně městský soud vyzval žalovaného dne 9. 12. 2016 k předložení spisového materiálu a vyjádření k žalobě ve lhůtě jednoho měsíce od doručení výzvy. Poučil jej o složení senátu a možnosti namítat podjatost soudců a vyzval jej ke sdělení, zda souhlasí s rozhodnutím o věci samé bez jednání. Dne 2. 1. 2017 městský soud obdržel požadované vyjádření a spisový materiál. Žalovaný současně uvedl, že souhlasí s rozhodnutím věci bez jednání.

[6] Dne 3. 1. 2017 městský soud navrhovateli zaslal vyjádření žalovaného k žalobě, poučil jej o složení senátu a možnosti namítat podjatost soudců a vyzval jej ke sdělení, zda souhlasí s rozhodnutím o věci samé bez jednání. Dne 18. 12. 2017 do soudního spisu nahlédla navrhovatelova zmocněnkyně. Posléze městský soud dne 22. 12. 2017 obdržel návrh na určení lhůty.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[7] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, které je upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, jež je zakotveno zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

[8] Při posuzování návrhu na určení lhůty je Nejvyšší správní soud vázán navrhovatelovou specifikací procesního úkonu, u něhož jsou namítány průtahy. Jen u takto vymezeného procesního úkonu zkoumá, zda dochází k průtahům. V nynější věci jsou průtahy namítány u vydání rozhodnutí o podané žalobě.

[9] Důvodnost návrhu na určení lhůty Nejvyšší správní soud posuzuje dle kritérií vymezených v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích. Těmito kritérii jsou složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a dosavadní postup soudu. Současně není bez významu ani § 56 odst. 1 s. ř. s., dle něhož soud projednává a rozhoduje věci podle pořadí, v jakém k němu došly; to neplatí, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. V § 56 odst. 2 a 3 s. ř. s. jsou vymezeny návrhy a věci, o nichž se rozhoduje přednostně. Navrhovatelova žaloba nepatří mezi návrhy, které je třeba projednat přednostně.

[10] Za porušení práva na projednání věci bez zbytečných průtahů Nejvyšší správní soud nepovažuje samotnou skutečnost, že soud, vůči němuž návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu směřuje, učinil v přiměřených lhůtách všechny přípravné úkony, které musí předcházet rozhodnutí věci, ale ve věci stále nerozhodl, jelikož rozhoduje věci napadlé dříve. Podstatné však je, aby v tomto stavu soud neudržoval řízení po příliš dlouhou dobu, což se posuzuje dle kritérií zmíněných v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích (tj. s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu). Jde o kritéria vycházející z judikatury Evropského soudu pro lidská práva (viz bod 48. rozsudku velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva ze dne 16. 9. 1996, *Süßmann proti Německu*, stížnost č. 20024/92, publ. Reports 1996-IV, či bod 43. rozsudku velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva ze dne 27. 6. 2000, *Frydlender proti Francii*, stížnost č. 30979/96, publ. Reports 2000-VII; oba rozsudky jsou dostupné z http://hudoc.echr.coe.int).

[11] V případě, že nelze posuzovanou délku řízení s ohledem na popsaná kritéria nadále tolerovat, není možné návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu zamítnout s odkazem na § 56 odst. 1 s. ř. s. a odůvodněním, že soud stále rozhoduje věci napadlé dříve než tu, které se týká návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu. Ochranu práva na projednání věci bez zbytečných průtahů totiž nelze odmítnout s poukazem na to, že práva někoho jiného jsou porušována ještě více. Zde se pak uplatní názor Ústavního soudu, že „*průtahy v řízení nelze ospravedlnit obecně známou přetížeností soudů; je totiž věcí státu, aby organizoval své soudnictví tak, aby principy soudnictví zakotvené v Listině a Úmluvě byly respektovány a případné nedostatky v tomto směru nemohou jít k tíži občanů, kteří od soudu právem očekávají ochranu svých práv v přiměřené době*“; viz např. nález sp. zn. IV. ÚS 55/94, nález sp. zn. I. ÚS 663/01, nález sp. zn. III. ÚS 685/06, nález sp. zn. IV. ÚS 391/07 a další; všechna zde citovaná rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná z http://nalus.usoud.cz).

[12] Nejvyšší správní soud v nynější věci neshledal, že řízení před městským soudem trvá nepřiměřeně dlouho s ohledem na kritéria zmíněná v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích.

[13] Prvním kritériem zmíněným v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích je složitost věci. V nynějším případě se jedná o věc jednoduchou. Žádost o informace byla odmítnuta s odůvodněním, že jde o osobní údaje, které žalovaný nemůže poskytnout. Posouzení se tak týká jediné stěžejní právní otázky. V žalobě není uplatněna nijak rozsáhlá argumentace a spisový materiál je velmi útlý.

[14] K významu věci pro sebe se navrhovatel vůbec nevyjádřil. Nejvyšší správní soud proto může význam věci posoudit jen objektivním pohledem. Žádost o informace směřuje ke sdělení o existenci pracovněprávního vztahu dvou konkrétních osob a přidružených otázek v podobě existence stížností proti těmto osobám. V porovnání s jinými věcmi, které správní soudy řeší (např. daně, věci stavebního práva, rozhodnutí o přestupcích apod.) a u nichž je dopad do právní sféry žalobců zřejmý a mnohdy citelný, Nejvyšší správní soud vnímá význam nynější věci pro navrhovatele jako zcela zřetelně menší.

[15] Navrhovatel svým postupem k délce řízení nepřispěl. Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že společně se žalobou nezaplatil soudní poplatek, jehož výše je ve správním soudnictví fixní a lehce zjistitelná ze zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, pročež musel být k jeho úhradě vyzván. Jde však o okolnost se zcela zanedbatelným vlivem na délku řízení před městským soudem, jelikož soudní poplatek byl zaplacen v krátkosti po doručení výzvy k jeho uhrazení.

[16] Posledním kritériem zmíněným v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, jehož prostřednictvím se posuzuje důvodnost návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, je postup soudu. Městský soud učinil všechny přípravné úkony, které je třeba vykonat před vydáním rozhodnutí o žalobě. Krátce po obdržení žaloby vyzval k zaplacení soudního poplatku, vyžádal si správní spis a vyjádření žalovaného, které posléze zaslal navrhovateli. Obě strany zpravil o složení senátu a zjišťoval, zda strany souhlasí s rozhodnutím o věci samé bez jednání. S činěním přípravných úkonů se městský soud nedopustil žádných průtahů. Věc je připravena k rozhodnutí a zda s jeho vydáním městský soud neprodlévá po nepřiměřenou dobu, Nejvyšší správní soud ověřuje na základě komplexního zhodnocení kritérií zmíněných v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích.

[17] V nynější věci nedochází k průtahům s vydáním rozhodnutí o žalobě. Řízení o žalobě trvá ke dni rozhodování Nejvyššího správního soudu 14 měsíců. V usnesení ze dne 8. 9. 2004, č. j. Aprk 1/2004 - 58 (publ. pod č. 420/2004 Sb. NSS, dostupném též z www.nssoud.cz), Nejvyšší správní soud obecněji konstatoval, jakou délku řízení v drtivé většině řízení, která nespadají pod přednostní režim, není pravidelně možno považovat za nepřiměřenou. V tomto rozhodnutí dospěl k závěru, že za průtahy nepovažuje situace, kdy soud učinil veškeré nezbytné procesní úkony pro přípravu rozhodnutí ve věci samé a napadlé věci vyřizoval zásadně v pořadí, v jakém mu byly doručeny; není možno v pouhé skutečnosti, že z důvodu projednávání a rozhodování přednostních návrhů na zahájení řízení a starších věcí nenařídil jednání či nerozhodl ve věci mladší jednoho roku, spatřovat průtahy v řízení. V nynější věci řízení trvá 1 rok a 2 měsíce a žádné z kritérií uvedených v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích nenasvědčuje závěru, že by šlo o dobu nepřiměřenou. Věc má totiž pro navrhovatele objektivně vzato menší význam. Skutečnost, že jde o věc jednoduchou, není důvodem pro její předřazení jiným věcem. Městský soud se nedopustil žádných průtahů s činěním přípravných úkonů.

[18] Bez nejmenších pochybností lze proto konstatovat, že návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

pokračování

IV. Náklady řízení

[19] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, byl-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu